ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἱδρυτὴς † Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Ἰδιοκτῆται – κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1976
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 65
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

"ΕΩΡΑΚΑΜΕΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ"

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Ὅλως αἰφνιδίως παρῆλθεν τὸ πένθος καὶ ὁ θρῆνος. Κάποιος πνευματικὸς ἄνεμος ἀνέλπιστος καὶ σφοδρὸς παρέσυρε μακρὰν τὰ ὀλόμαυρα καὶ πυκνὰ σύννεφα τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπελπισίας. Ὁ χειμὼν τοῦ πένθους καὶ τῆς σκυθρωπότητος ἐξηφανίσθη ἀπροτόμως. Ἐκυριάρχησεν εἰς τὰ γήϊνα καὶ τὰ αἰθέρια, εἰς πεδιάδας καὶ βουνά, εἰς στεριὰν καὶ πελάγη, εἰς ἀγροὺς καὶ δάση ἡ Βασιλεία τῆς ἀνοίξεως, ἡ Βασιλεία τῆς χαρᾶς, τῶν παιάνων, τῶν ἀσμάτων, τοῦ φωτός, τῶν ἀνθέων καὶ χρωμάτων. Τὴν μεγάλην καὶ πανηγυρικὴν αὐτὴν ἀλλαγὴν τοῦ σκηνικοῦ ἐπέφερε τὸ κορυφαῖον, τὸ χρυσάκτινον καὶ «πενθούντων καὶ κλαιόντων» μαθητῶν. Ἔπαυσε πλέον τοῦ θρήνου καιρός. Δὲν ἔχει θέσιν πλέον τοῦ πένθους ἡ ὄψις. Ὁ ἀγρίως κατακρεουργημένος Διδάσκαλος, ὁλόφεγγος, χρυσόμορφος, πανωραῖος, θριαμβευτὴς ὅλως αἰφνιδίως ἐπαρουσιάσθη μέσα εἰς τὸ δῶμα, ὅπου ἦσαν κλειδωμένοι διὰ «τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων». Εἰς τὴν ἀρχὴν καταπλήσσονται καὶ φοβοῦνται, τρέμουν καὶ πανικοβάλλονται. «Πτηθέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.» Ὡς φάντασμα, ὡς πλάσμα ἐξωπραγματικὸν νομίζουν τὸ βλεπόμενον. Ἀλλὰ τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς Του, ἡ πρόσκλησις νὰ τὸν ψηλαφήσουν διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι ἔχει «σάρκα καὶ ὀστέα» ἡ ζήτησις νὰ τοῦ δώσουν κάτι νὰ γευθῆ, διέλυσαν κάθε δισταγμόν. Χαρὰ καὶ θαυμασμὸς εἰσορμοῦν εἰς τὴν ψυχήν των. Ἰσχυρὰ καὶ ὁμόφωνος κραυγὴ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους «Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον». Συνωμοτοῦν διὰ τὴν συσσώτισιν τοῦ ὑπερθαύματος οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῆς Χριστοκτονίας. Δωροδοκοῦν τοὺς αὐτόπτας μάρτυρας, τοὺς φρουροὺς τοῦ τάφου. Ἀλλὰ εἰς μάτην. Εἶναι ἰσχυρά, σεισμική, οὐρανομήκης ἡ κραυγή, «Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον». «Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες». Οἱ σταυρωταὶ ἀπιστοῦν, δωροδοκοῦν, ἀλλὰ καὶ κρύπτονται. Οἱ μαθηταὶ πιστεύουν καὶ τὸ διαλαλοῦν δημοσίως χωρὶς νὰ φοβοῦνται πλέον καταδρομὰς καὶ βασανιστικὰς ἀνακρίσεις καὶ θανατώσεις. Ποῖον πρέπει ὁ καλόπιστος καὶ ὀρθόφρων ἄνθρωπος νὰ πιστεύσῃ; Τοὺς πελιδνούς, τοὺς πανικοβλήτους καὶ κρυπτομένους συκοφάντας, ἢ τοὺς πρὶν περιτρόμους καὶ φυγάδας, ἀλλὰ τώρα ἀτρομήτους καὶ καταπληκτικῶς ριψοκινδύνους διαλαλητὰς «Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον»; Ἄς μεταφέρῃ τὸν ἑαυτόν του ὁ καθένας εἰς τὴν θέσιν τῶν μαθητῶν καὶ τότε θὰ ἐννοήσῃ, ὅτι μόνον ἕνα ἀναμφισβήτητον γεγονὸς, μόνον ἡ ἀληθινότης τῆς ἀναστάσεως, μὸνον τὸ ἀντίκρυσμα τοῦ θείου Διδασκάλου ὁλοζώντανου ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κολοσσιαίαν μεταβολὴν εἰς τῶν μαθητῶν τὸ φρόνημα καὶ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν. Μόνον ἕνα ἀναντίρρητον γεγονὸς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν δειλίαν καὶ τὸν πανικόν, τὸ ἀτρόμητον καὶ τὸν «ἑωράκαμεν τὸν Κύριον». Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας ἡ κραυγὴ αὕτη, ἔριψε τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν αἱματηρὰν περιπέτειαν τῆς ἱεραποστολῆς. Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας, προσείλκυσε τρεῖς χιλιάδας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας, κατέστη δυνατὴ τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἵδρυσις καὶ τῶν μαρτύρων ἡ περιχαρὴς πρὸς τὰ βασανιστήρια καὶ τὸν θάνατον πορεία. Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας, διατηρεῖ ζῶσαν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν. Τὸ κείμενον τοῦτο δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὰς παχυλὰς διανοίας, πρὸς τοὺς στερουμένους ὑψηλοτέρων νοημάτων καὶ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν. Μόνον ἕνα ἀναντίρρητον γεγονὸς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν δειλίαν καὶ τὸν πανικόν, τὸ ἀτρόμητον καὶ τὸν «ἑωράκαμεν τὸν Κύριον». Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας ἡ κραυγὴ αὕτη, ἔριψε τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν αἱματηρὰν περιπέτειαν τῆς ἱεραποστολῆς. Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας, προσείλκυσε τρεῖς χιλιάδας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας, κατέστη δυνατὴ τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἵδρυσις καὶ τῶν μαρτύρων ἡ περιχαρὴς πρὸς τὰ βασανιστήρια καὶ τὸν θάνατον πορεία. Ἐπειδὴ ἦτο κραυγὴ ἀληθείας, διατηρεῖ ζῶσαν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν. Τὸ κείμενον τοῦτο δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὰς παχυλὰς διανοίας, πρὸς τοὺς πνευματικῶς ἔρποντ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ

...Καὶ τί πρῶτον, τί ὕστερον νὰ διηγηθῶ, ἀνάμεσα εἰς τόσα καὶ τόσα ὅπου ὁ Δεσπότης μας Ἰησοῦς εἰς ἕνα ξύλον; Μὲ ποίους στεναγμούς, μὲ ποῖα δάκρυα, ὁποῦ εἶναι οἱ φωνὲς μιᾶς τεθλιμμένης καρδίας, θέλω ποτὲ ἐξηγήσει τὸν ἄμετρον πόνον, ὁποῦ δοκιμάζω μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα;

Κρέμεται γυμνὸς ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐστόλισε μὲ φωτεινὰ ἄστρα τὸν οὐρανόν, μὲ εὔμορφα ἄνθη τὴν γῆν, καὶ θέλομεν ἦστε τόσον σκληρόκαρδοι, τόσον ἀχάριστοι, ὁποῦ νὰ μὴν τὸν σπλαγχνισθοῦμε, εἰς τέτοιαν δυστυχίαν; Ποτίζεται μὲ πικροτάτην χολὴν ἐκεῖνος, ὁποῦ μὲ χείμαρρον οὐρανοῦ τροφῆς πλέα, πλέα μὲ ἀμβροσίες καὶ νέκταρα, ποτίζει εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ἀγγέλους, καὶ δὲν μᾶς ραγίζεται ἀπὸ τὸν πόνον ἡ καρδία, ὡς κατὰ θὼς ἀπὸ τὸν πόνον ἐρρωγίσθησαν καὶ οἱ πέτρες; Βλασφημᾶται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀπὸ κλέπτες καὶ ὑπηρέτες, κοπρία τοῦ ἰουδαϊκοῦ γένους, ὑβρίζεται, καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς δὲν ἀναστενάζομεν;

Τρέχει ἀπὸ τὸ κορμὶ ὅλο τὸ θεϊκὸν αἷμα, διὰ νὰ μᾶς πλύνῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δὲν μᾶς τρέχουν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ ὄμματα; Κλαίει ὁ οὐρανὸς καὶ διὰ σημεῖον τῆς θλίψεως σκεπάζεται μὲ σκοτεινὰ νέφη καὶ φαίνεται μαυροφόρος· κλαίει ὁ ἥλιος, κι νὰ δείξῃ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης τὴν μεγάλην του πίκραν, κόπτει τοὺς χρυσοὺς πλοκάμους τῶν φωτεινῶν του ἀκτίνων· καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῦ μὲ τὶς ἰδίες του ἁμαρτίες τοῦ ἑτοίμασε τὸν σταυρόν, τοῦ ἔπλεξε ἀπὸ ἀκάνθες τὸν στέφανον, καὶ τοῦ ἔδωκε εἰς ἕνα ξύλον τὸν θάνατον, δὲν θέλει, δὲν λέγω πικρανθῇ, ἀλλ' οὔτε κἀν τὸν σπλαχνηθῇ; Ὦ, γνώμη ἀχάριστος!...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀγρὸς 4.400 τ.μ. εἰς Παλιούριον Κασσάνδρας, ἀπέχων ἀπὸ τὴν θάλασσαν 100 μέτρων περίπου, ἄνωθεν ΚΑΜΠΙΚ Ε.Ο.Τ. δίπλα στὴν ἄσφαλτο, πεφυτευμένος δι' ἐλαιοδένδρων, ἀχλαδεῶν κ.λ.π. ὡς καὶ ἕτερα πλησίον θαλάσσης.

Πληροφορίαι Παλιούριον Ἀστοφάνην Τσατσαρώνην

Πληροφορίαι Πολύγυρον ΤΗΛ. 22—859 22—236 καὶ 22—337

ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στρατιωτικὸς Ἰατρὸς
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
Ἰατρεῖον: Γενικὴ Κλινικὴ «Εὐαγγελισμὸς»
Ἀλεξ. Παπαναστασίου 17
Τηλ. 819—919
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΣΤΕΡΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΗΛ. 22—225 22—479

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τοῦ κ. Νικ. Χαριστοῦ
Γυμνασιάρχου

«Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν Ἐσταυρωμένον; οὐκ ἔστιν ὧδε. Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν». Αὐτὴν τὴν ἀπάντηση—γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος—ἔδωκεν ὁ νεανίσκος μὲ τὴ λευκὴ στολὴ στὶς Μαυροφόρες. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς πάλι γράφει. Αἱ Μυροφόροι ἦλθον, ὄρθου βαθέος φέρουσαι ἀρώματα ἐπὶ τὸ μνῆμα, εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκαλυσμένον καὶ εἰσέλθουσαι οὐχ εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκαλυσμένον καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ... καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο μὲ ἀπαστράπτοντα ἱμάτια λέγοντες. «Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ νεκρῶν;» Ἀφηγηματικώτερος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ὡς ἑξῆς μνημονεύει τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως. Ὀψὲ Σαββάτων. ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας, Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν προσκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ἡ ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών καὶ λέγει ταῖς γυναιξί. «Οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Ὁ δὲ φιλοσοφικώτερος ἀπὸ τοὺς Εὐαγγελιστὰς Ἰωάννης γράφει. «Ὡς οὖν ἔκλαιεν ἡ Μαρία, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καὶ ἀκολούθως τὸν Ἰησοῦν, ὃν κατ' ἀρχὴν ἐξέλαβεν ὡς κηπουρὸν λέγοντα: «Μή μου ἅπτου... εἰπὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου ὅτι ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα...» Μεγάλο καὶ ἐξαιρετικὸ γεγονὸς γιορτάζει σήμερα ὁ Χριστιανικὸς Κόσμος. Μυστήριο ἀνεξήγητο στὸ μικρὸ ἀνθρώπινο μυαλό, ἐξηγητὸ ὅμως γιὰ τὶς βουλὲς τοῦ Ὑψίστου. Ὁ κάλαμος τῶν Ἱερῶν Ὑμνογράφων καὶ ὁ Χρωστήρας τῶν Ἁγιογράφων, βρῆκαν πλούσιο θέμα γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀπεικόνιση καὶ ἀναπαράσταση τῆς «ἑορτῆς τῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων». Αὐτὴ εἶναι γιὰ μᾶς «ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία». Ἂς καθαρίσωμε τὸ νοῦ καὶ τὴ ψυχὴ ἀπὸ τὸ ρύπο τῆς ἁμαρτίας κι' ἄς συμμετάσχωμε στὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως. «Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί...» Ἂς σιγήσῃ σήμερα κάθε ἀνθρώπινη σάρκα κι' ἄς καταυγάσῃ τὴ ψυχή μας τὸ φῶς τὸ ἀΐδιον. Ἡ Ἱερουσαλὴμ φωτίζεται, ἡ Σὼν τρυφᾶται, ἡ Ἀνθρωπότης ἀγάλλεται «Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται...»

ΑΣΤΕΡΙΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΦΡΑΓΚΩΝ 6
ΤΗΛ. 524—907
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Χρυσοῦ Εὔδου τοῦ Ἀργυρίου καὶ τῆς Ζωῆς, κατοίκου Θεσσαλονίκης, ὁδὸς Γαμβέττα ἀριθ. 49.

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν ἓν ἢ πλείονα ἐνυπόθηκα δάνεια παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποπερατώσεως ἡμιτελοῦς τριωρόφου οἰκοδομῆς καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δανείων τούτων τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ἢ πλειόνων ἑπομένων κατὰ τάξιν ὑποθηκῶν παραχωρουμένων διαδοχικῶς ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου, ἤτοι ἑνὸς ἀγροῦ ἐκτάσεως πέντε χιλιάδων διακοσίων (5.200) μέτρων τετραγωνικῶν περίπου ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι οὗτος, ἐντὸς τῶν περιγραφομένων κατωτέρω ὁρίων του, κειμένου εἰς θέσιν Λακκούδα τῆς κτηματικῆς περιοχῆς Κρουσπηγῆς τῆς τέως Εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας Κασσάνδρας, συνορευομένου γύρωθεν Ἀνατολικῶς (πρὸς τὴν θάλασσαν) μὲ ἰδιοκτησίαν Φραγκίσκου Πλυτᾶ καὶ Εἰρήνης Γουλιᾶ πρώην ἰδιοκτησίας Ἀχιλλέως Κωνσταντινούδη ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 25 μέτρων γραμμικῶν καὶ μὲ δάσος ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 25 μέτρων γραμμικῶν καὶ ἑτέρας πλευρᾶς μήκους 7 μέτρων, Δυτικῶς μὲ ὑπόλοιπον τεῦμα τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κρήτου ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 67 50 μέτρων γραμμικῶν καὶ μὲ δάσος ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 17 μέτρων, Βορείως μὲ δάσος ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 60 μέτρων καὶ Νοτίως μὲ δρόμον Κρουσπηγῆς πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 12 μέτρων καὶ πέραν τοῦ δρόμου μὲ ἰδιοκτησίαν Χρήστου Ζαχαράκη, μὲ λωρίδα δάσους ἐπὶ πλευρᾶς μήκους 45,50 μέτρων καὶ πέραν αὐτῆς μὲ δρόμον Κρουσπηγῆς πρὸς θάλασσαν μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων ἤτοι 3 πεύκων, 9 ἐλαιοδένδρων καὶ 6 ἀπηδεῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑφίσταται τριώροφος ἡμιτελὴς οἰκοδομὴ καλύπτουσα ἐπιφάνειαν 300 μ2, τῆς ὁποίας ἕκαστος ὄροφος εἶναι ἐμβαδοῦ 300 μ2 καὶ μέλλει νὰ διαρρυθμισθῇ εἰς δέκα διαμερίσματα ἑκάστου ἀποτελεσθησομένου ἐξ ἑνὸς δωματίου, κουζίνας καὶ W C διακηρύσσω ὅτι τοῦ κτήματος τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικῶς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, περιῆλθε δὲ τοῦτο εἰς ἐμὲ ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῶν 1) Ἀστερίου Κρήτου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Μαρίας, 2) Θεοδώρου Κρήτου τοῦ Ἀστερίου καὶ τῆς Εὐθυμίας 3) Γεωργίου Κρήτου τοῦ Ἀστερίου καὶ τῆς Εὐθυμίας, 4) Γεωργίου Σκέντου τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Πηνελόπης, 5) Χρήστου Σκέντου τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Πηνελόπης, 6) Παναγιῶς Σκέντου τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Πηνελόπης συζύγου Γεωργίου Κωνσταντινούδη, 7) Μαρίας Μουστάκα τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Βαλσαμίας χήρας Ἰωάννου Κρήτου, 8) Εὐαγγέλου Σκέντου τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Παναγιῶς, 9) Ἀλεξάνδρας Σκέντου τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Πηνελόπης, συζύγου Δημητρίου Κωνσταντινούδη, κατοίκων Κουσπηγῆς—Χαλκιδικῆς, 10) Ἀργυρῆς Κρήτου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Μαρίας, συζύγου Μιχαὴλ Ντιλοῦ, 11) Ἀνδρονίκη Κρήτου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Μαρίας, συζύγου Θεοδώρου Πλιάτσκου, κατοίκων Γαλατίστης, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11800 τῆς 7ης Αὐγούστου 1969 ἀγοραπωλητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Κασσάνδρας Ἀναστασίου Χρήστου Σιλελόγλου νομίμως καταχωρηθέντος εἰς τὸ Γενικὸν Βιβλίον Ἐκθέσεων ὑπ' ἀριθμὸν 4075 καὶ καταγεγραμμένου ἐν τόμῳ 41 καὶ ἀριθμὸν 90 τῶν βιβλίων μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Κασσάνδρας, ἀφ' ἧς χρονολογίας νέμομαι καὶ κατέχω τοῦτο. Εἰς τοὺς διαιοπαρόχους περιῆλθεν ὡς ἑξῆς: Α΄ Εἰς τοὺς Γεώργιον Ἀστερίου Κρήτου, Θεόδωρον Ἀστερίου Κρήτου κατὰ ποσοστὸν 16|64 ἐξ ἀδιαιρέτου εἰς ἕκαστον ἐκ κληρονομίας τοῦ ἄνευ διαθήκης τὸ ἔτος 1942 ἀποβιώσαντος πατρός των Ἀστερίου Θεοδώρου Κρήτου, ἀφ' ἧς χρονολογίας ἐνέμοντο καὶ κατεῖχον τοῦτο μέχρι τῆς πρὸς ἐμὲ μεταβιβάσεως των. Β.΄ Εἰς τοὺς Μαρίαν χήραν Ἰωάννου Κρήτου, θυγ. Γεωργίου Μουστάκα, Ἀργυρὴν συζ. Μιχαὴλ Ντιλοῦ θυγ. Ἰωάννου Κρήτου, Ἀνδρονίκην συζ. Θεοδώρου Πλιάτσκου θυγ. Ἰωάννου Κρήτου, Ἀστέριον Ἰωάννου Κρῆτον κατὰ ποσοστὸν 4|64 εἰς ἕκαστον ἐξ ἀδιαιρέτου ἐκ κληρονομίας τοῦ ἄνευ διαθήκης ἀποβιώσαντος τὴν 24 Μαΐου 1965 Ἰωάννου Ἀστερίου Κρήτου, ἀφ' ἧς χρονολογίας ἐνέμοντο καὶ κατεῖχον οὗτοι μέχρι τῆς πρὸς ἐμὲ πωλήσεως καὶ εἰς ὃν κληρονομούμενον εἶχον περιελθεῖ τὰ 16|64 ἐκ κληρονομίας τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Ἀστερίου Θεοδώρου Κρήτου καὶ ὅστις ἐνέμετο καὶ κατεῖχεν ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτει 1942 θανάτου τοῦ πατρός του μέχρι θανάτου του (24—5—1965). Γ.΄ Εἰς τοὺς Εὐάγγελον Γεωργίου Σκέντου κατὰ 4|64, Χρῆστον Εὐαγγέλου Σκέντου, Γεώργιον Εὐαγγέλου Σκέντου, Ἀλεξάνδρας συζ. Δημητρίου Κωνσταντινούδη θυγ. Εὐαγγέλου Σκέντου, Παναγιῶς συζ. Γεωργίου Κωνσταντινούδη θυγ. Εὐαγγέλου Σκέντου κατὰ 3|64 εἰς ἕκαστον ἐκ κληρονομίας τῆς ἀποβιωσάσης ἄνευ διαθήκης τὴν 9-8—1967 Πηνελόπης συζ. Εὐαγγέλου Σκέντου θυγ. Ἀστερίου Κρήτου ἀφ' ἧς χρονολογίας ἐνέμοντο καὶ κατεῖχον μέχρι τῆς πρὸς ἐμὲ πωλήσεως καὶ εἰς ἣν κληρονομομουμένην τὰ 16|64 εἶχον περιέλθει ἐκ κληρονομίας τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Ἀστερίου Θεοδώρου Κρήτου ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὁποίου ἐν ἔτει 1942 ἐνέμετο καὶ κατεῖχεν τοῦτο μέχρι τοῦ θανάτου της (9—8—67).

Εἰς τὸν ἀρχικὸν κληρονομούμενον Ἀστέριον Θεοδώρου Κρῆτον εἶχεν περιέλθει ἐν μεγαλυτέρᾳ ἐκτάσει ἐκ κληρονομίας τοῦ ἄνευ διαθήκης ἀποβιώσαντος τὸ ἔτος 1913 πατρός του Θεοδώρου Κρήτου, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὁποίου ἐνέμετο καὶ κατεῖχε τοῦτο μέχρι τοῦ θανάτου του (1—4—1942).

Προσκαλῶ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ τοῦ Νόμου 3743|1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τῷ χὸν δικαιώματά του.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 14—4—76

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
Χρυσὸς Ἀργ Εὔδος

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τοῦ Ἰωάν. Πολέμη

Τὸ μέγα θεῖο μήνυμα σήμερα
[τὴν πλάση ὅλη μαγεύει,
ὀυθμὸς ἀγάπης στὶς ἀρ-
[διές, σὰν ὄνειρο χαϊδεύει
Χριστὸς ἀνέστη! ἀντιφαλεῖ
[παντοῦ σὰν ἅγια ἀλήθεια,
κι ἀκτῖδα ἐλπίδος χύνει
[σὲ πονεμένα στήθια.
Κι ἔρχεται μὲ τὴν ἀνοιξι,
[μὲ τοὺς ἀνθοὺς τ' Ἀπρίλη,
τὸ προσκυνητὸ μήνυμα,
[σὰ νὰ 'θελε νὰ στείλῃ
τὴν λουλουδένια του ὀμορ-
[φιὰ τοῦ Γολγοθᾶ τὸ θῦμα
μέσ' στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ
[νὰ πλέξῃ κάθε κρῖμα.
Χριστὸς Ἀνέστη! φίλημα
[γλυκειᾶς ἀγάπης δῶστε
[φίλοι καὶ ἐχθροὶ κι ἀδελ-
[φικὰ τὰ χέρια σας ἑνῶστε.
Ἕνα τοῦ κόσμου τ' ὄνει-
[ρο: Νικήτρια ἡ καλωσύνη
νὰ 'ναι παντοῦ, κι ὁδηγὴ
[τῆς τῶν ἔργων μας νὰ γίνῃ
Τοῦ λόγου ἡ δόξα ἀνάλαμ-
[ψε κι ἦρθε παρηγορήτρα
—σὰν αὔρα μέσ' στὸ ἡλιόκαμα—σ' ὅλη τῆς γῆς
[γῆς τὴν φύτρα.
Χριστὸς Ἀνέστη! ἂς ζῇ
[στὸν νοῦ τὸ Σύμβουλο τ'
[ὡραῖο,
γιὰ νὰ πληθαίνουν μέσα
[μας χαρὲς καὶ φέγγος νέο,
ἡ Δικαιοσύνη τῆς ψυχῆς
[τὰ βάθη νὰ φωτίζῃ
καὶ τῆς Ἀγάπης ἡ ὠμορ-
[φιὰ τὸν κόσμο νὰ στολίζῃ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Λέω στὸν Κύριο: Ἐσὺ εἶσαι τὸ καταφύγιό μου καὶ ἡ σωτηρία μου, Θεέ μου, Σὲ Σένα ἐμπιστεύομαι

Βίβλος

Δὲν ἔχομε ὅλοι μας ἕναν πατέρα; Δεν ἔχομε ὅλοι μας ἕνα δημιουργό;

Βίβλος

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη

Βίβλος

Βρῆκα ἕνα βωμὸ μ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή: Στὸν Ἄγνωστο Θεό

Βίβλος

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέσα σὲ σᾶς εἶναι

Βίβλος

Εἶστε Ναὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα του μέσα σὲ σᾶς κατοικεῖ

Ἀπόστολος Παῦλος

Τίποτε δὲν κάνει ὁ Θεός, ποὺ νὰ μὴν ταιριάζει σὲ μιὰ ἄρθαρτη καὶ μακαρία φύση

Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀθάνατος, ἱκανὸς νὰ σκορπίσει τὴν εὐτυχία, οὐσία αἰώνια καὶ αἰτία τῆς φύσης τοῦ καλοῦ

Πλάτων

Οὔτε ὁ ἰσχυρότερος θνητὸς δὲν μπορεῖ ν' ἀποφύγει τὴν τιμωρία τῶν Θεῶν.

Τὸ τί ὑπάρχω μὲ διδάσκει νὰ πιστεύω στὸ Δημιουργὸ γιὰ ὅ,τι εἶδα

Ἔμερσον

Γεννηθήκαμε ἔχοντας μέσα μας τὴν πίστη. Ὁ ἄνθρωπος φέρνει τὴν πίστη, καθὼς τὸ δένδρο τοὺς καρπούς

Ἔμερσον

Σὲ ψυχὲς διαφθαρμένες τίποτε ἀπ' τὰ καλὰ δὲν εἶναι ἀξιόπιστο

Γρηγόριος

Ἀγαπητοί, μὴν πιστεύετε σὲ κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ νὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα

Ἰωάννης

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
Ἱδρυτής:
† Νικόλαος Γεροχρῆστος
Ἰδιοκτῆται—κληρονόμοι
Ν. Γεροχρήστου
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς
ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Φυσικὰ πρόσωπα 150 δρχ.
Νομικὰ πρόσωπα (κατώτερον) ὅρίον 300 δρχ
Ἐξωτερικοῦ 22 δολλάρια
Ἐμβάσματα—Ἐτιταγαὶ κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον
Πολύγυρον

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἂν ὁ ἀρχαῖος σοφὸς ἔλεγε, ὅτι ἕνα μόνο ξαίρει, ὅτι τίποτα δὲν ξαίρει, ὁ νεαρός, ποὺ μόλις ἔκλεισε τὰ εἴκοσι δυό του χρόνια καὶ δὲν τέλειωσε ἀκόμα τὸ Πανεπιστήμιο, πιστεύει ἀκράδαντα, ὅτι τὰ ξαίρει ὅλα ἢ τουλάχιστο τὰ ξαίρει καλύτερα ἀπ' ὅλους. Δὲν ἔχει σημασία, ἂν βρίσκεται ἀκόμα στὸ δεύτερο ἔτος, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι στὸ τελευταῖο. Φτάνει ποὺ ἔγινε ἕνας ἀπ' τοὺς ἀρχηγούς, ποὺ θὰ ὁδηγήσουν τοὺς ἄλλους νέους στὸ σωστὸ πολιτικὸ δρόμο!

Αὐτὰ κατάλαβα ἀπ' ὅσα μοῦ γράφει ὁ πατέρας του, ποὺ ξεσπάζει:—Τὸν ἀνόητο. Πήρανε τὰ μυαλά του ἀέρα! Δὲν βλέπει τοὺς φίλους του, ποὺ πήρανε τὸ πτυχίο τους καὶ μερικοὶ μάλιστα πιάσανε καὶ δουλειό! Ἀκοῦς ἐκεῖ οἱ κατώτεροί του, νὰ τὸν ἀφήσουν πίσω! Θὰ τοῦ τὸ κόψω τὸ τροβαδόσχοινο καὶ τότε θὰ δοῦμε τί θὰ κάνε!

Τέτοια κι' ἄλλα παρόμοια μοῦ γράφει ὁ ἄτυχος πατέρας καὶ μὲ ρωτάει:—Τί λὲς κι' ἐσύ;

—Ὄχι! ἀγαπητέ μου. Δὲν θὰ τὸ κόψεις τὸ τροβαδόσχοινο. Ὁ σκοπός σου δὲν εἶναι, νὰ ἐκδικηθῆς τὸ παιδί σου, γιατὶ δὲν κάνει ἐκεῖνο, ποὺ νομίζεις ἐσὺ σωστό, ἀλλὰ νὰ τὸν βοηθήσεις. Ἂν νομίζεις, ὅτι τραβᾶει γιὰ τὸν γκρεμό, μὴ τὸν σπρώξεις, νὰ πέσει μιὰ ὥρα νωρίτερα. Ἔπειτα ρώτα τὸν ἑαυτό σου. Μπορεῖ, νὰ φταῖς κι' ἐσύ, γι' αὐτὰ ποὺ κάνει! Καὶ μὴ ξεχνᾶς αὐτὸ ποὺ λὲν ἐδῶ: «Μικρὸ πισινὸ δὲν ἔδειρες, τρανὸ μὴ φοβερίζεις!.»

Καὶ μὴ νοιάζεσαι. Θὰ τὸν κάνει ἡ Ζωή, νὰ καταλάβει, πόσα λίγα ἤξαιρε. Ἐσὺ βοήθησέ τον, νὰ ἔσο γίνεται λιγώτερες οἱ ζημιές, ποὺ θὰ πάθει!

ΓΙΜ

"ΟΙΜΟΙ ΓΛΥΚΥΤΑΤΕ ΙΗΣΟΥ,,

Κοσμογὴ πόνου κι' ἀπελπισίας! Μέσα στὸ φόβο καὶ τὸν τρόμο ποὺ μετὰ τὴ σταύρωσι συνεῖχε τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, ὁ Ἰωσὴφ ἀπ' τὴν Ἀριμαθία, ὁ Νικόδημος καὶ μερικὲς γυναῖκες, ὅλοι μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, πλησίασαν τὸ σταυρὸ καὶ βάλθηκαν στὸ ἄχαρι ἔρνο τῆς ἀποκαθηλώσεως. Καὶ καθὼς ὁ πονετικὸς Ἰωσὴφ ἀντίκρυζε τὸ νεκρὸ τοῦ Κυρίου σῶμα, ξέσπασε σ' ἕνα βοηρὸ κλάμα, π' ἀντήχησε στὰ βουνὰ καὶ τὰ φαράγγια τῆς Παλαιστίνης καὶ συνεκίνησε τὴν εὐαίσθητη τοῦ ποιητῆ ψυχή: «Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ!... Πῶς σὲ κηδεύω, Θεέ μου; Ποίαις χερσὶ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα;» Ἀλλοί μονο σὲ μένα, γλυκύτατε Ἰησοῦ. Πῶς θὰ σὲ κηδεύσω. Θεέ μου; Μὲ ποιὰ χέρια ἐγὼ ὁ ἀνάξιος θὰ πιάσω τὸ ἀμόλυντο σῶμα σου. Μπροστά του ὁ Ἰωσὴφ βλέπει νὰ ὀρθώνεται τὸ πιὸ μεγάλο ἔγκλημα ποὺ ἔγινε ποτὲ στὸν κόσμο. Καὶ γύρω του νοιώθει τὴν κατάρα ποὺ ἐπέπεσε στὸ ἀνθρώπινον γένος, σὰν πραγματικὴ καταστροφή. Καὶ κλαίει. Κλαίει ἀπαρηγόρητα, ἐνῶ ξεκρεμάει τὸν Ἐσταυρωμένο Κύριο.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἀλλὰ μήπως πρέπει νὰ κλάψουμε κι' ἐμεῖς; Γιατὶ ὁμολογουμένως ἡ σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο ἔγκλημα ποὺ ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Ἰησοῦς, ὅπως ξέρομε ὅλοι μας καλά, ἦταν αὐτὸς ὁ Θεός. Αὐτὸς ποὺ εἶναι καὶ σήμερα. Αὐτὸς ποὺ θὰ εἶναι καὶ στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Καὶ ἦρθε στὴ γῆ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ νὰ μᾶς διδάξη τὴν ἀλήθεια. Νὰ γνωρίσουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καὶ νὰ βροῦμε ἔτσι τὴ λύτρωσι καὶ τὴ σωτηρία.

Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξετίμησε τὴν προσφορὰ τῆς ἀγάπης του. Παρ' ὅλο ποὺ ἄκουσε τὴ θαυμάσια διδασκαλία του καὶ εἶδε τὰ πάρα πολλὰ θαύματά του κι' ἔψαυσε τὴν ἁγία ζωή του, ὅμως δὲν ἄνοιξε ὅσο ἔπρεπε τὴν καρδιά του. Γι' αὐτό, ὅταν ξεχείλησε ὁ φθόνος τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲ δίστασε νὰ ὁδηγήση τὸν Ἰησοῦ στὸ Γολγοθᾶ. Ἡ ἱστορία εἶναι γνωστή. Τὸν συνέλαβε σὰν κοινὸ κακοῦργο. Τὸν πῆγε στὸν ἀρχιερέα Ἄννα. Ἀπὸ κεῖ στὸν Καϊάφα. Ὕστερα στὸν Πιλάτο. Μετὰ στὸν Ἡρώδη. Καὶ ξανὰ στὸν Πιλάτο. Κι' ἀπ' τὸν Πιλάτο τὸν παρέδωσε στὰ χέρια ἀγροίκων δημίων. Τὸν ὕβρισε, τὸν ἔφτυσε, τὸν περιέπαιξε, τὸν φραγγέλωσε, τὸν φόρτωσε τὸ σταυρὸ καὶ, σπρώχνοντας, τὸν ἀνάγκασε νὰ τὸν ἀνεβάση στὸν Κρανίου τόπο. Κι' ἐκεῖ ἀλύπητα τὸν κάρφωσε καὶ τὸν ὕψωσε ἀνάμεσα στοὺς ληστάς. Καὶ «οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν... Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς... Τὸ δι' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ σταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν». Τέλος, χωρὶς νὰ δοκιμασθῆ τὴν τελευταία του ἐπιθυμία—νὰ δροσίση μὲ λίγο νερὸ τὰ φουγμένα ἀπ' τὸν πόνο χείλη του—τὸν πότισε μὲ ὄξος! Δίκαια ὁ ποιητὴς τῆς Ἐκκλησίας μας φαντάζεται τὸν Ἐσταυρωμένο Κύριο νὰ λέη μὲ παράπονο: «Λαός μου, τί ἐποίησά σοι ἢ τί σοι παρηνώχλησα; Τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα· τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνώρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; Ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε».

Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο ἔγκλημα ποὺ ἔγινε ποτὲ στὴν ἱστορία. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ πιὸ ἀγαπημένο πλάσμα τοῦ Θεοῦ, σκότωσε τὸ Θεό του!...

ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΑ

Κι' ἀκολουθεῖ ἡ κατάρα. Βέβαια χιλιάδες—ἴσως κι' ἑκατομμύρια—χρόνια πιὸ μπροστὰ βρίσκομε τὴν κατάρα στοὺς πρωτοπλάστους. Εἶχε φυσικὴ ἡ συνέπεια τῆς ἁμαρτίας. Ἁμαρτήσαν καὶ τοὺς καταράστηκε ὁ Θεός. Ἀλλ' ἡ κατάρα τούτη πέρασε καὶ στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὡς προπατορικὸ ἁμάρτημα. Καὶ μὲ τὶς προσωπικὲς ἁμαρτίες αὐξήθηκε κι' ἁπλώσε καταπληκτικά. Ἀλλὰ κορυφώθηκε στὸ Γολγοθᾶ. Λίγες ὧρες μετὰ τὴν προδοσία ὁ Ἰούδας «μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶων... Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο» τὸν κατεδίωκε ἡ κατάρα! Ὅταν ὁ Πιλάτος ἔπλυνε συμβολικὰ τὰ χέρια του, γιὰ νὰ δείξη ὅτι εἶναι ἀθῶος ἔναντι τῆς καταδίκης τοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἑβραῖοι φωνάζαν: «Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν». Καὶ εἶναι παρατηρημένο ὅτι ἡ κατάρα αὐτὴ κυνηγᾶει συνεχῶς τὸ γένος τους. Εἶναι γνωστὸ πῶς, τὶς ὧρες ποὺ ὁ Κύριος πονοῦσε φοβερὰ ἐπάνω στὸ σταυρό, σκοτάδι πηχτὸ ἐσκέπασε «πᾶσαν τὴν γῆν». Κι' ὅταν ὁ Ἰησοῦς παρέδωσε τὸ πνεῦμα «τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν...» κι' ὁ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ στρατιῶτες, ποὺ ἦταν μαζί του, μόλις εἶδαν τὸ σεισμὸ καὶ «τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφοδρὰ λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος». Ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ ἔσεισε συνθέμελα τὴ γῆ σὲ σημεῖο ποὺ τρόμαξαν κι' αὐτοὶ οἱ ἀτρόμητοι Ρωμαῖοι στρατιῶτες!

Τούτη τὴν κατάρα ὁ Ἰωσὴφ ἀπ' τὴν Ἀριμαθαία, ποὺ ἦταν πιστὸς ἄνθρωπος τὴν ἔνοιθωθε ἀκόμα κι' ἐπάνω του, καθὼς ἐπλησίαζε τὸ «ἀκήρατον σῶμα» τοῦ Κυρίου. Ἤξερε πῶς εἶναι ἁμαρτωλὸς καὶ ἴσως τοῦ περνοῦσε ἡ ἰδέα ὅτι τὸ μεγάλο ἔγκλημα ποὺ ἔγινε ἐβάρηνε καὶ τὸν ἴδιον ἀφοῦ κι' αὐτὸς ἦταν ἄνθρωπος σὰν ἐκείνους ποὺ ἔκαναν τὸ ἔγκλημα. Γι' αὐτὸ τρόμαζε ὑπερβολικὰ καὶ, καθὼς αἰσθανόταν τὸν πόνο νὰ τρυπάη τὴν καρδιά του, ξέσπασε στὸ βοηρὸ κλάμα: «Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ!... Πῶς σὲ κηδεύσω, Θεέ μου; Ποίαις χεσὶ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρητον σῶμα;»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται: Καθημερινῶς 6—8 μ.μ.
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
—Συμβεβλημένος μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ λοιπῶν Ἀσφαλιστικῶν κλάδων
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΤΗΛ. 22—133

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΓΑΒΡΙΛΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ
ΜΕΛΕΤΕΣ—ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ—ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ Γραφεῖο ἔναντι Ἡρώου
ΤΗΛ. 22—714

ΣΤΗΝ ΟΡΜΥΛΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ ΑΝΤ.
ΓΑΡΟΦΑΛΛΟΣ ΧΡ.
Οἰκοδομικαὶ ἄδειαι Τοπογραφικαὶ ἐργασίαι
Ὁρμύλια Τηλ. 0371—41223
Θεσσαλονίκη 031—411477

ΕΞΟΧΙΚΗ ΛΑΜΠΡΗ

Καλὰ τὸ ἔλεγεν ὁ μπάρμπα—Μηλιός, ὅτι τὸ ἔτος ἐκεῖνος ἐκινδύνευον νὰ μείνουν οἱ ἄνθρωποι οἱ Χριστιανοί, οἱ ζωντανεῖτες, τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἀλειτούργητοι. Καὶ οὐδέποτε πρόφρησις ἔφθασε τόσον ἐγγὺς νὰ πληρωθῆ, ὅσον αὐτή, διότι δὶς ἐκινδύνευσε νὰ ἐπαληθεύσῃ, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ Θεὸς ἔδωκε κάλλην φώτισιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ οἱ πτωχοὶ χωρικοί, οἱ γεωργοποιμένες τοῦ μέρους ἐκείνου, ἠξιώθησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκούσωσοι τὸν καλὸν λόγον καὶ νὰ φάγωσι καὶ αὐτοὶ τὸ κόκκινον αὐγό.

Ὅλα αὐτά, διότι τὸ μὲν ταχύπλουν, αὐτὸ τὸ προκομένον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ δήθεν τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν ἀτυχῶν νήσων καὶ τῆς ἀτέναντι ἀξένου ἀκτῆς, σχεδὸν τακτικῶς δὶς τοῦ ἔτους, ἤτοι κατὰ τὶς δύο ἀλλαξοκαιριές, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸ ἔαρ, βυθίζεται καὶ συνήθως χάνεται αὐτανδρον εἶτα γίνεται νέα δημοπρασία, καὶ εὑρίσκεται τολμητίας τις πτωχὸς κυβερνήτης, ὅστις δὲν σωφρονίζεται ἀπὸ τὸ πάθημα τοῦ προκατόχου του, ἀναλαμβάνων ἑκάστοτε τὸ κινδυνωδέστατον ἔργον καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὸ ταχύπλουν, λήγοντος τοῦ Μαρτίου, τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ τοῦ χειμῶνος γενομένου εἶχε βυθισθῆ. Ὁ δὲ παπα—Βαγγέλης, ὁ ἐφημέριος ἅμα καὶ ἡγούμενος καὶ μόνος ἀδελφὸς τοῦ μονυδρίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἔχουν κατ' εὔνοιαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐξάρχου καὶ τοῦ πνευματικοῦ τῶν ἀπέναντι χωρίων, καίτοι γέρων ἤδη, ἔπλεε τετράκις τοῦ ἔτους, ἤτοι κατὰ πᾶσαν τεσσαρακοστὴν εἰς τὰς ἀντικρὺ ἐκτεινομένας ἀκτάς, ὅπως ἐξομολογήση καὶ καταρτίση πνευματικῶς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐνκαίρως εἰς τὴν μονήν του, ὅπως ἑορτάση τὸ Πάσχα. Ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὸ ταχύπλουν εἶχε βυθισθῆ, ὡς εἴπομεν, ἡ συγκοινωνία ἐκόπη ἐπί τινας ἡμέρας καὶ ὁ παπα—Βαγγέλης ἔμεινεν ἑκουσίως ἠνανκασμένος νὰ ἑορτάση τὸ Πάσχα πέραν τῆς πολυκυμάντου καὶ βορειοπλήκτου θαλάσσης, τὸ δὲ μικρὸν ποίμνιόν του, οἱ γείτονες τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οἱ χωρικοὶ τῶν Καλυβιῶν ἐκινδύνευον νὰ μείνωσιν ἀλειτούργητοι.

Τινὲς εἶπον γνώμην νὰ παραλάβωσι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των καὶ νὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν πολίχνην, ὅπως ἀκούσωσι τὴν Ἀνάστασιν καὶ λειτουργηθῶσιν. Ἀλλ' ὁ μπάρμπα—Μηλιός, ὅστις ἔκαμνε τὸν προεστὸν εἰς τὰ Καλύβια καὶ ἤθελε νὰ ἑορτάση τὸ Πάσχα ὅπως αὐτὸς ἤθελε νὰ ἑορτάση τὸ Πάσχα ὅπως αὐτὸς ἐνόει, καὶ ὁ μπάρμπα Ἀναγνώστης, χωρικός, ὅστις τὰ ἤξευρεν ἀπ' ἔξω ὅλα τὰ γράμματα τῆς Λαμπρῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνώση τίποτε «ἀπὸ μέσα» καὶ ἐπεθύμει νὰ ψάλη τὸ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε»—οἱ δύο οὗτοι ἐπέμειναν καὶ πολλοὶ ἠσπάσθησαν τὴν γνώμην των, ὅτι ἔπρεπεν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ πείσωσιν ἕνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἐφημερίων ν' ἀνέλθη εἰς τὰ Καλύβια νὰ τοὺς λειτουργήση.

Ὁ καταλληλότερος κατὰ τὴν γνώμην πάντων ἱερεὺς τῆς πόλεως ἦταν ὁ παπα—Κυριᾶκος ὅστις δὲν ἦτο ἀπὸ μεγάλο τζάκι». Ὁ παπα—Κυριᾶκος ἐπεθύμει νὰ ὑπάγη μὲν νὰ κάμη Ἀνάστασιν ἀλλὰ δὲν ἤθελε ν' ἀφήση τὴν ἐνορίαν του μὲ ἕνα μόνο ἱερέα τοιαύτην ἡμέραν.

Ἀλλ' αὐτὸς ὁ παπα—Θεοδωρῆς ὁ Σφοντύλας, ὁ συνεφημέριός του, τὸν παρεκίνησε καὶ πῆγε γιὰ νὰ μὴ χάση τὸ εἰσόδημα τῶν Καλυβιῶν, ἀμφότεροι ἐξ ἴσου θὰ τὰ ἐμοιράζοντο.

Εἰσῆλθον εἰς τὸ μικρὸν ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὁ ἱερεὺς ἔβαλεν εὐλογητόν.

Ὁ μπαρμπα—Ἀναγνώστης ἤρχισε νὰ τὰ λέγη ὅλα ἔξω τὴν προκαταρκτικὴν προσευχὴν καὶ τὸν «Κανόνα», το «Κύματι θαλάσης».

Ὁ παπα—Κυριᾶκος προσέκυψεν εἰς τὰ βημόθυρα ψάλλων τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς».

Ἤναψαν τὰς λαμπάδας κι ἐξῆλθον ὅλοι εἰς τὸ ὕπαιθρον ν' ἀκούσουν τὴν Ἀνάστασιν. Ψαλλέντος τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» εἰσῆλθον πάντες εἰς τὸν ναόν.

Ὁ μπάρμπα—Ἀναγνώστης ἤρχισε νὰ ψάλλη τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα ἀντιψάλλων ἀπο τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἐπροχώρε καὶ ἀπετελείωσε τὴν λειτουργίαν.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν, μετὰ τὴν Δευτέραν Ἀνάστασιν, οἱ χωρικοὶ τὸ ἔστρωσαν ὑπὸ τοὺς πλατάνους παρὰ τὴν δροσερὰν πηγήν, καὶ ὁ Φταμηνίτης μὲ τὴν λύραν του ἀπέδιδε φθόγγους λιγυρούς.

Ὁ παπα—Κυριάκος προήδρευσε τοῦ συμποσίου. Περὶ τὴν δήλην εἶχεν ἀρχίσει ὁ χορός, χορὸς κλέφτικος. Καὶ ὁ παπα—Κυριάκος μετὰ τῆς παπαδιᾶς καὶ τοῦ υἱοῦ του ἀποχαιρετήσαντες τὴν συντροφιὰν κατῆλθον εἰς τὴν πολίχνην.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΔΗΜ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ
(Δικηγόρος)
πλατεία Ἰωάν. Μεταξᾶ 7
Θεσσαλονίκη
Τηλεφ. 519—965

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΚΑΛΦΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8,30'—1 καὶ 5—7,30' μ.μ.
Ἐκτὸς ἀπογεύματος Τετάρτης καὶ Σαββάτου
Ἔναντι Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου
Τηλ. Ἰατρείου 22—126
Τηλ. Οἰκίας 22—342
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΕΥΧΑΙ

Τὰ Συμβούλια, ἡ Διεύθυνσις καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς

ΕΥΧΟΝΤΑΙ

Εἰς ὅλους τοὺς συνεταίρους ἀγρότας καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Ὁ Πρόεδρος
ΑΘΑΝΑΣΙΑΜΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΕΚΗΣ

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Νομοῦ Χαλκιδικῆς Εὔχεται ὁλοψύχως εἰς ἅπαντας τοὺς Ἐργατοϋπαλλήλους τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἐργαζομένους Ἐργατοϋπαλλήλους Χαλκιδικῆς ὅπως τὰς Ἁγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα 1976 τὰς διέλθουν μὲ πλήρη ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Μὲ Ἀναστάσιμον Συναδελφικὴν Ἀγάπην

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Γεώργιος Χαρ. Ἀλμετίδης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Π. Σαμαρᾶς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἁγίου Μοδέστου Καλυβῶν εὐχαριστεῖ τὴν Εὐαγγελίαν Γεωργίου Ἀμανάκη εἰς μνήμην τῶν γονέων καὶ ὁ Μηνᾶς Ἀμανάκης εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Γεωρνίου ποὺ προσέφερον 12.500 δρχ. διὰ τὴν ἀγορὰν μανουαλίου διὰ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Μοδέστου.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὸν κ. Ἰωάννην Μελᾶν εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Δημητρίου ποὺ προσέφερεν 6 250 διὰ τὴν ἀγορὰν μανουαλίου διὰ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Μοδέστου.

Ἡ Ἐκκλη. Ἐπιτροπὴ

—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Ι. Ν. Ἁγίου Ἀθανασίου Παλαιοκάστρου εὐχαριστεῖ τὴν κ. Χοϊδω Δρούγκα διὰ τὴν ἐκ τριῶν κηροπηγίων καὶ 500 δραχμῶν δωρεάν της, ἀντὶ μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ συζύγου της.

Τὸ Ἐκκλησ. Συμβούλιον

ΑΝΑΓΝΩΡΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 22] 976 ἀποφάσεως τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς, ἀνεγνωρίσθη ἐν Γερακινῇ Πολυγύρου Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωματεῖον ὁδηγῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων Νομοῦ Χαλκιδικῆς» μὲ ἕδραν τὴν Γερακινὴν Πολυγύρου καὶ σκοπὸν τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 15.4)1976
Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Λάζαρος Μπουλάκης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6185]1976 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς προεκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) κενῆς θέσεως Βοηθοῦ Ταμείου παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ Ν. Μουδανιῶν, ἐπὶ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ 10ω. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 16ην Ἰουνίου 1976 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 0.900, εἰς τὸ Διοικητήριον Πολυγύρου (αἴθουσαν συσκέψεων). Αἱ αἰτήσεις—ὑπεύθυνοι δηλώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων δέον ὅπως ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 17ης Μαΐου 1976 εἰς τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ ἔχουν ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα εἶναι α) Ἔκθεσις Ἰδεῶν β) Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ γ) Ἐγκύκλιοι γνώσεις καὶ δ) Δακτυλογραφία. Ἔντυπα αἰτήσεων—ὑπευθύνων δηλώσεων χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἐξ ἧς οὗτοι δύνανται νὰ αἰτοῦνται καὶ πλείονας πληροφορίας (τηλ. 22–377).

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚ. ΜΠΑΛΚΙΖΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παλιουρίου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 2αν τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 1976 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 11–12 εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Παλιουρίου διενεργηθήσεται φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς Κοινότητος κατὰ τὸ ἔτος 1976. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δρχ. ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 1.000. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος καὶ εἰς Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς.

Ἐν Παλιουρίῳ τῇ 19–4–1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΥΤΕΡΟΖΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πυργαδικίων Χαλκιδικῆς, διακηρύττει ὅτι τὴν 2αν Μαΐου 1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥραν 11 μέχρι 12 θὰ διενεργηθῇ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, προφορικὴ μειοδοτικὴ ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς τοῦ ἔργου «Ἐνίσχυσις ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου» προϋπολογισμοῦ δαπάνης 135.000 δρχ.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται ἐργολάβοι ἀναλόγου τάξεως καὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἐμπειρίας καὶ ἱκανότητος.

Ἡ ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 2.700 δρχ. διὰ γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης.

Λεπτομερεῖς ὅροι τῆς διακηρύξεως καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτης τοῦ ἔργου ὑπάρχουν εἰς τὴν Κοινότητα καὶ εἰς τὴν ΤΥΔΚ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Μιχαὴλ Γισγάκης

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πεπειραμένη δακτυλογράφος διὰ Συμβολαιογραφεῖον, προτιμηταία ἡ ἔχουσα προϋπηρεσίαν εἰς Συμβολαιογραφεῖο. Μισθὸς προοδευτικῶς ἀπὸ 6.000—7.500 δρχ.

Πληροφορίαι Συμβολαιογράφον Ἰωάν. Τσάνην Τηλ. 0373—21318 Νέα Μουδανιὰ Χαλκιδικῆς.

Πωλεῖται ΠΟΥΛΜΑΝ τουριστικὸν 38 θέσεων δημοσίας χρήσεως ἀντὶ 650.000 δραχμῶν.

Πληροφορίαι τηλ. 0351—22245 ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΝΟΜΟΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τοτε τοὺς Νόμους. Οἱ ἴδιοι, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διωχθοῦμε, ἐγράφαμε στὶς 11 Ἰανουαρίου 1976 σὲ κύριο ἄρθρο:

«...Ἡμεῖς εἴμεθα ἀμετακίνητοι ἀποφασισμένοι νὰ μείνωμε προσηλωμένοι στοὺς θεσμοὺς καὶ νὰ ἐπιδείξωμε ἀπέραντο σεβασμὸ προς τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος. Μάλιστα δέ, ὅταν λειτουργήσουν ἐναντίον μας...»

Ὁ Νόμος λοιπὸν θεμέλιο τῆς ὀργανωμένης κοινωνικῆς ζωῆς. Ὁ Νόμος ὁ Θεὸς τῆς Δημοκρατίας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Κάρβουνα

Τηλ. 22—923

παραλαβαὶ

εἰς τὸ σπίτι

ΠΩΛΕΙΤΑΙ θεριζοαλωνιστικὴ μηχανὴ τύπου ΜΑΣΣΕΥ ΦΕΡΓΚΥΣΟΝ εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

Πληροφορίαι εἰς κ. Γεώργιον Γκολόην Καλύβες—Πολυγύρου.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΦΩΝΕΣ

Κύριε Διευθυντά

Τελευταίως εἰς ὡρισμένα φύλλα τῆς ἐφημερίδος σας διατυπώνωνται εὐχαριστίαι ὡρισμένων ἀτόμων πρὸς τοὺς κ.κ. Βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ μας διὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ Εἰρηνοδικείου Κασσάνδρας. Ἐξ ὅσων γνωρίζω διότι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τὴν παρηκολούθησα ἐκ τοῦ σύνεγγυς λόγω ἐπαγγελματικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἔγινα μάλιστα καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἐνεργητικὸς πρὸς τὸν κ. Φιλιππίδην, νομίζω ὅτι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος παρηκολούθησεν τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἦτο πάντοτε ἐνήμερος τῆς ἦτο ὁ κ. Φιλιππίδης, ὁ ὁποῖος καὶ πρῶτος ἀνήγγειλεν τὴν ἴδρυσίν του.

Καὶ ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν Κασσανδρινῶν ἵνα ἀπευθύνουν τὰς εὐχαριστίας των.

Μετὰ τιμῆς
Ἀθαν. Ν. Παπαοικονόμου
Δικηγόρος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου Ἀρναίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιχρισμάτων (σοβάδες) χιλίων περίπου μέτρων τετραγωνικῶν τοῦ ὡς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ τὴν 16 Μαΐου 1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10–12 εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα Ἀρναίας.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 19 Ἀπρ. 1976
Ἡ Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ

ανακοίνωση

ELBYN

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ;

Προσοχή! Σὲ κάθε συσκευασία τῆς ΕΛΒΥΝ ἀναγράφεται:

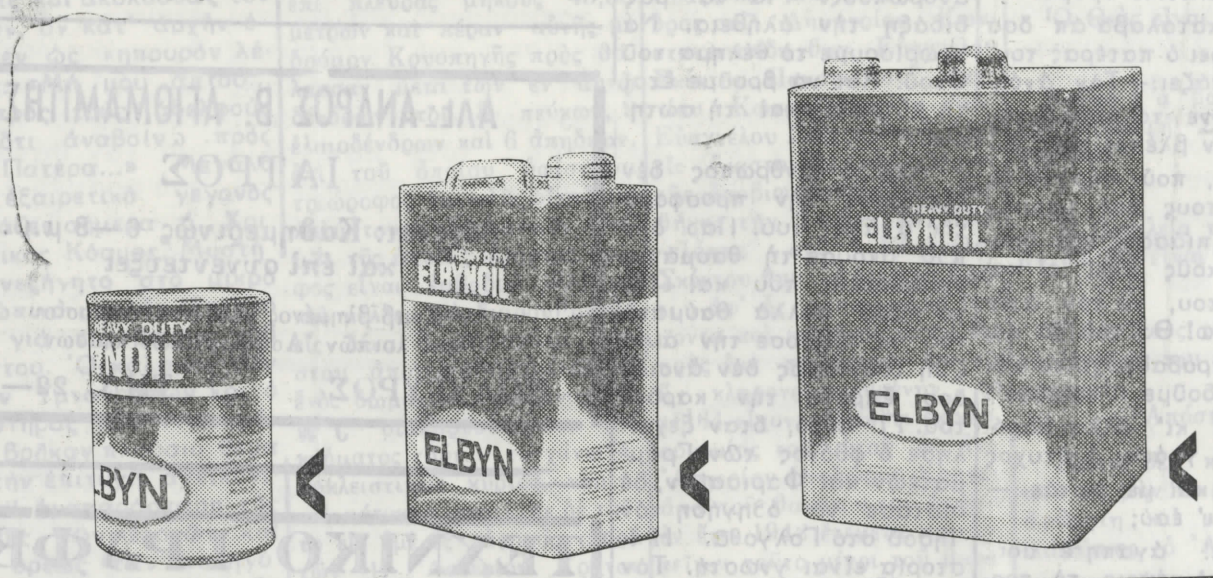

«100% ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΟΝ»

Δὲν ὑπάρχει ἀγορανομικὴ διάταξη ποὺ νὰ ὑποχρεώνη τὶς ἑταιρίες πετρελαιοειδῶν στὴν ἀναγραφὴ θετικῶν πληροφοριῶν σχετικὰ μὲ τὴν γνησιότητα τῶν ὀρυκτελαίων.
Ἐν τούτοις ἡ ΕΛΒΥΝ, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, προχώρησε μὲ δική της πρωτοβουλία καὶ γιὰ τὴν προστασία τοῦ καταναλωτὴ στὴν καινοτομία τῆς ἀναγραφῆς στὶς συσκευασίες της: "100% ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ..."
Ἔτσι αὐτοδεσμεύτηκε ἀπέναντι στὸ Νόμο καὶ ἀνέλαβε 100% τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν γνησιότητα τῶν προϊόντων της.

Ὑποσημειώνουμε ὅτι παράλληλα σὲ ὅλες τὶς συσκευασίες τῆς ΕΛΒΥΝ ἀναγράφονται ἀναλυτικὰ καὶ οἱ αὐστηρὲς διεθνεῖς προδιαγραφὲς τῶν ὀρυκτελαίων της.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ: ΤΗΛ. (0371) 21.203